

Høringsinstansene iht. liste

Deres ref

Vår ref
14/3202 SL SWN/KR

Dato
01.12.2014

Overføring av skatteoppkrevingen til Skatteetaten - høring

1. Innledning

Finansdepartementet sender med dette på høring forslag om overføring av skatteoppkreverfunksjonen (skatteoppkrevingen) til Skatteetaten.

Skattedirektoratet fikk 23. juni 2014 i oppdrag å utrede hvordan skatteoppkrevingen (arbeidsgiverkontroll, innkreving og føring av skatteregnskapet) kan organiseres i Skatteetaten for å oppnå en bedre og mer effektiv skatteoppkreving. Utredningen skulle også inneholde forslag til nødvendige regelverksendringer, plan for ev. endringer i IKT-systemløsninger og vurdering av arbeidsrettslige- og personalmessige forhold.

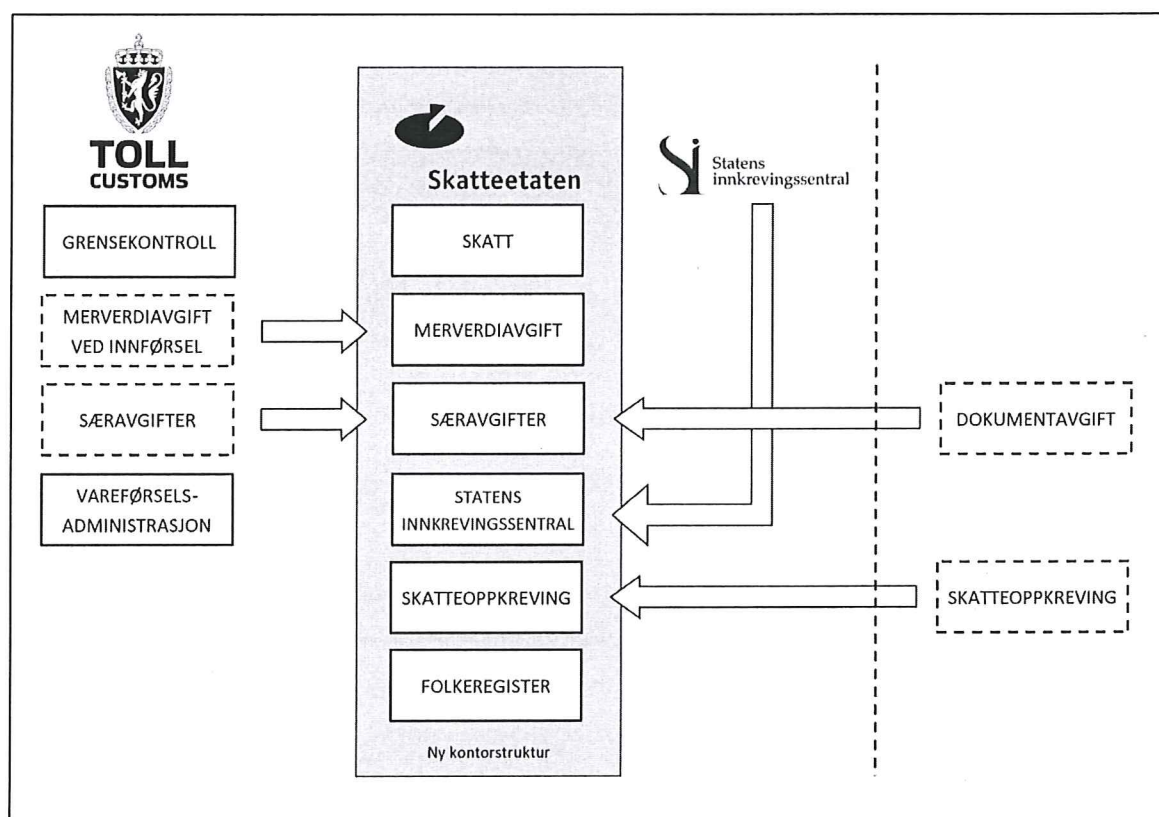
Skattedirektoratets rapport ble oversendt Finansdepartementet 24. november 2014. Rapporten med vedlegg er tilgjengelig på Finansdepartementets hjemmesider <http://www.regjeringen.no/nb/dep/fin/dok/hoeringer.html?id=1832>

Regjeringen har satt i gang et arbeid med sikte på overføring av skatteoppkreverfunksjonen til Skatteetaten. Regjeringen vil ta stilling til Skattedirektoratets konkrete forslag til organisering av skatteoppkreverfunksjonen etter at høringen er gjennomført, herunder den regionale fordelingen og omfanget av satsingen på arbeidsgiverkontroll i kampen mot svart økonomi. Skattedirektoratets forslag følger føringene regjeringen har lagt for arbeidet, og rapporten danner et godt grunnlag for å arbeide videre med sikte på å overføre skatteoppkreverfunksjonen til Skatteetaten for å få en bedre og mer effektiv skatte- og avgiftsforvaltning.

2. Bakgrunn for tiltaket

Regjeringen har iverksatt en rekke endringer i etatene som håndterer skatt, avgift, toll og innkreving, og i oppgavefordelingen mellom disse, jf. Prop. 1 S (2014-2015). Målet med tiltakene er styrket innsats mot svart økonomi, bedre rettssikkerhet, redusert ressursbruk, forenkling for innbyggerne og bedre grensekontroll.

Regjeringen vil overføre forvaltningen av særavgift og merverdiavgift ved innførsel fra Toll- og avgiftsetaten til Skatteetaten. Statens innkrevingssentral tas inn i Skatteetaten fra 1. januar 2015, og det arbeides også med sikte på å overføre ansvaret for forvaltningen av dokumentavgiften fra Kartverket til Skatteetaten. Skatteetaten vil med disse tiltakene få et samlet ansvar for å fastsette, innkreve og kontrollere skatter og avgifter, jf. figuren under.

Overføring av den kommunale skatteoppkreverfunksjonen til Skatteetaten innebærer at skatteinnkrevingen, føring av skatteregnskapet og arbeidsgiverkontrollen legges til Skatteetaten og koordineres med tilstøtende og til dels overlappende oppgaver i Skatteetaten. Samordning av skatteoppkreverne og Skatteetaten gir stordriftsfordeler både faglig, administrativt og for drift og utvikling av IKT-systemer. Skatteetatens innføring av merverdiavgift og skatteoppkrevernes innføring av skatt og arbeidsgiveravgift kan samordnes. I stor grad omfatter dette de samme skyldnerne. Tilsvarende vil det gi en bedre og mer helhetlig løsning å samordne skatteoppkrevernes arbeidsgiverkontroll med Skatteetatens kontrollvirksomhet. Et samlet ansvar hos Skatteetaten vil gi mer lik behandling av skattyterne og bedre

rettssikkerhet. Det vil samtidig gjøre det enklere for de skatte- og avgiftspliktige ved at de får én etat å forholde seg til.

2.1 Skatteoppkreverfunksjonen

Skatteoppkreverne står for fellesinnkrevingen av de fleste direkte skattene som fastsettes av Skatteetaten. Skatteoppkreving brukes om de samlede oppgaver som ligger til skatteoppkreverfunksjonen:

- **Innkreving** av inntektsskatt- og formuesskatt, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift. Fellesinnkrevingen innebærer at skatteoppkreveren krever inn skatter og avgifter på vegne av skattekreditorene (staten, fylkeskommunene og kommunene).
- **Arbeidsgiverkontrollen** omfatter primært kontrollen av lønnsområdet. Formålet med kontrollen er å påse at skattetrekk, påleggstrekk og arbeidsgiveravgift blir beregnet, oppbevart, innberettet og innbetalt i samsvar med de bestemmelsene som gjelder. Siden likning av lønnstakere baserer seg på innsendt lønns- og trekkoppgave fra arbeidsgiver, er kontrollen svært viktig for å oppnå korrekt skattegrunnlag.
- **Føring av skatteregnskapet** – skatteoppkreverne fører skatteregnskapet for den enkelte kommune i Skatteregnskapssystemet (Sofie), som driftes av Skatteetaten. Skatteregnskapet avlegges månedlig for å fordele skatteinntektene til kommunene.

Skatteoppkrevernes oppgaver og plikter i forbindelse med skatteoppkrevingen følger av skattebetalingsloven¹ med tilhørende forskrifter og Instruks for skatteoppkreverne. Etter skattebetalingsloven § 2-1 skal den myndighet og de plikter som er lagt til skatteoppkreveren i skattebetalingsloven, utøves av den kommunale skatteoppkreveren. Loven setter ingen krav til hvordan funksjonen skal organiseres internt i kommunene. Kravet er ikke til hinder for at flere kommuner har felles skatteoppkrever så lenge det føres ett skatteregnskap for hver kommune.

2.2 Dagens organisering av skatteoppkreverfunksjonen

Dagens organisering av skatteoppkreverfunksjonen er ikke hensiktsmessig, verken faglig-, styrings- eller ressursmessig.

I dag har kommunene det administrative ansvaret for skatteoppkreverfunksjonen, mens Skatteetaten har ansvar for faglig oppfølging og styring. Skatteetaten bruker 71 årsverk på å følge opp de kommunale skatteoppkreverkontorene. 288 kommunale skatteoppkreverkontor bruker om lag 1 411 årsverk på skatteoppkrevingen. Flere kommuner har etablert interkommunalt samarbeid, men de fleste fagmiljøene er svært små. Over 60 pst. av kontorene benytter to eller færre årsverk på oppgaven.

¹ Lov av 17. juni 2005 nr. 67, Lov om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav

Skatteoppkreving er heller ikke en naturlig kommunal oppgave, men en oppgave som kjennetegnes av stram regulering, liten grad av skjønn, og sterkt behov for rettsikkerhet og likhet på tvers av kommunene, uavhengig av hvor skattyter eller arbeidsgiver bor eller holder til. Kommunen utfører oppgaven på vegne av skattekreditorene (staten, fylkeskommunen og kommunene). I behandling av kommuneproposisjonen i vår, sluttet Stortinget seg til at «oppgaver som ikke skal la seg påvirke av lokalpolitiske forhold, og som derfor er kjennetegnet av standardisering, regelorientering og kontroll, bør i utgangspunktet være et statlig ansvar».

Den informasjon som er viktig i innfordringssammenheng, er nå i all hovedsak tilgjengelig i registre og databaser. Sammen med elektronisk rapportering og kommunikasjon reduserer dette behovet for lokalkunnskap og for at oppgaven utføres nært skyldneren. Videre har mange kommuner allerede i dag til tross for redusert nærhet valgt å etablere interkommunale løsninger for skatteoppkreverfunksjonen. Nærhet kan også være problematisk, spesielt i små kommuner. At den som krever inn eller kontrollerer kjenner skyldneren personlig eller har andre koblinger til skyldner, kan gjøre det vanskelig å gjennomføre skatteoppkrevingen eller kontrollen på en god måte.

Resultatene for innbetalt skatt, folketrygdavgift og arbeidsgiveravgift er gode, men dette skyldes i liten grad dagens organisering med 288 kontor. Årsaken er kravenes karakter, velfungerende IT-systemer og en forskuddsordning hvor arbeidsgiver gjennom skattetrekket i praksis er den viktigste «skatteoppkreveren» overfor lønnsinntakere og pensjonister. For inntektsåret 2012 var totalt innbetalt forskuddstrekk 99,9 pst. Av dette ble hele 99,7 pst. frivillig innbetalt, dvs. til forfall eller etter en maskinell purring. Dette skjer uten innkrevingstiltak fra skatteoppkreveren, og skyldes i stor grad arbeidsgivernes skattetrekk. For arbeidsgiveravgift (inntektsåret 2012) var resultatet 99,8 pst., hvor hele 99,2 pst. er innbetalt frivillig.

Spørsmålet om å flytte skatteoppkrevingen har vært utredet flere ganger, senest i 2004 (NOU 2004:12 *Bedre skatteoppkreving*) og i 2007 (NOU 2007:12 *Offentlig innkreving*). I NOU 2004:12 konkluderte flertallet av utvalgsmedlemmene med at en statlig organisering av skatteoppkrevingen var mest naturlig, oppgavens innhold og karakter tatt i betraktning. Mindretallet mente at de fleste argumentene talte for fortsatt kommunalt ansvar for skatteoppkrevingen. I NOU 2007:12 foreslo flertallet i utvalget at alle statlige innfordringsoppgaver og innfordringsoppgaver knyttet til skatte- og avgiftskrav som høres inn under fellesinnkrevingen, skulle samles i en statlig innfordringsetat. Mindretallet (ett medlem) støttet ikke den delen av forslaget som innebar å innlemme skatteoppkreverfunksjonen i én statlig innfordringsetat.

3. Skattedirektoratets forslag til organisering

Skattedirektoratet har i sin utredning vurdert organiseringen ut fra føringer i oppdragsbrevet fra Finansdepartementet av 23. juni 2014. I tillegg er utredningen basert

på «Retningslinjer for lokalisering av statlege arbeidsplassar og statleg tenesteproduksjon».² Direktoratet har spesielt lagt vekt på følgende kriterier:

- helhetlig skatte- og avgiftsforvaltning
- redusert ressursbruk gjennom effektiv oppgaveløsning
- videreføring av kompetanse i gode fagmiljøer
- god regional fordeling av arbeidsplasser

Skattedirektoratet har i utredningen vurdert ressursbehov, organisering og lokalisering for hver av oppgavene som skatteoppkreverne utfører i dag: skatteregnskap, arbeidsgiverkontroll, innkreving og veiledning/informasjon.

3.1 Forslag til organisering

Skattedirektoratets forslag til organisering av oppgavene i Skatteetaten viser at oppgavene kan og bør løses på betydelig færre steder enn i dag. Skattedirektoratet foreslår at oppgaven skal utføres på tilsammen 27 kontor.

Forslaget innebærer at oppgavene kan utføres med 526 færre årsverk enn de kommunale skatteoppkreverne bruker i dag. Samtidig foreslår Skattedirektoratet å styrke arbeidsgiverkontrollen med 29 årsverk, slik at den samlede innsparingen blir netto 497 årsverk. Denne innsparingen, sammen med innsparing på kontorplass- og bl.a. kostnader til diverse IT-systemløsninger, gir totalt en samlet innsparing på om lag 370 mill. kroner årlig.

Direktoratet foreslår følgende organisering i Skatteetaten av de ulike oppgavene som ivaretas av skatteoppkreverne i dag:

Føring av skatteregnskapet

Skattedirektoratet foreslår at denne funksjonen samles på Lillestrøm (Skedsmo kommune) med en underavdeling i Vadsø. Enheten vil få et landsdekkende ansvar for føring av skatteregnskapet. Oppgaven bemannes med 45 årsverk på Lillestrøm og 15 i Vadsø, totalt 60 årsverk mot dagens 251. Kommunene vil få en spesialisert enhet som vil gi de samme rapportene og inntektsoversiktene som i dag, og som i tillegg vil kunne tilby alle kommuner analyser til sin økonomiforvaltning.

Skatteetaten er avhengig av å rekruttere tilstrekkelig med kompetanse for å opprettholde en god drift fra 1. januar 2016. Avgjørende for valget av lokalisering på Lillestrøm har derfor vært rekrutteringsgrunnlaget fra de største kontorene på det sentrale Østlandsområdet. Ingen andre steder i landet har tilstrekkelig rekrutteringsgrunnlag som kan sikre forsvarlig drift fra 1. januar 2016.

² Av 16. september 2011

Arbeidsgiverkontrollen

Skattedirektoratet foreslår at arbeidsgiverkontrollen samlokaliseres med Skatteetatens øvrige kontrollmiljøer og lokaliseres på 22 steder. Oppgaven bemannes med 400 årsverk. Dette innebærer en styrking på 29 årsverk. I tillegg blir arbeidsgiverkontrollen vesentlig styrket ved at den samles i større fagmiljøer og samlokaliseres med Skatteetatens øvrige kontrollmiljøer. SKD har vurdert organisering av arbeidsgiverkontrollen ut fra hvor arbeidsgiverne holder til, hvor skatteoppkreverne har kompetansemiljøer på oppgaven i dag og hvor Skatteetaten i dag har kontrollmiljøer. Arbeidsgiverkontrollen krever ikke at etaten er fysisk til stede overalt, men at det er mange nok til å reise ut på kontroller der det etter en risiko og vesentlighetsvurdering vurderes at det er behov.

Innkrevning

Skattedirektoratet foreslår at innkreving spesialiseres og lokaliseres på totalt 19 steder. Det skilles mellom innkreving mot næringsdrivende/arbeidsgivere og innkreving mot personlig skattytere (lønnsmottagere og pensjonister). Innkreving mot næringsdrivende samles i fem regionale innkrevingsmiljøer hvor Skatteetaten allerede har innkrevingsmiljø for merverdiavgift. Innkreving mot personlige skattytere samles i 19 fylkesvise enheter, hvor fem av disse også har innkreving mot næringsdrivende. Oppgaven bemannes med til sammen 453 årsverk, mot dagens 639 årsverk.

Veiledning, informasjon og arkiv

Veiledning, informasjon og arkiv knyttet til skatteoppkreverfunksjonens inkluderes i Skatteetatens telefontjeneste, veiledningsfunksjon og de regionale dokumentsentrene. Oppgaven bemannes med til sammen 55 årsverk.

3.2 Fordeler med Skattedirektoratets forslag til organisering

Etter Finansdepartementets vurdering er det mange og vesentlige fordeler med Skattedirektoratets forslag til organisering av skatteoppkreveroppgavene:

Mer effektiv oppgaveløsning

Oppgavene foreslås løst i færre og større enheter med bedre fagmiljøer. Antall kontorsteder reduseres fra 288 til 27 og oppgavene løses med 526 færre årsverk. Dette tilsvarer en årlig innsparing på 370 mill. kroner årlig.

I Skattedirektoratets forslag samordnes innfordring av merverdiavgift og direkte skatter fra næringsdrivende. Innkrevingsarbeidet blir samlet sett mer effektivt og enhetlig ved at oppkreveren for eksempel kan ta utlegg eller begjære konkurs for flere krav samtidig.

Arbeidsgiverkontrollen er viktig for kvaliteten på lønnsrapporteringen fra arbeidsgiverne, som er en avgjørende forutsetning for ordningen med forhåndsutfylt selvangivelse. I tillegg er kontrollen også et meget viktig virkemiddel i innsatsen mot svart økonomi og arbeidskriminalitet. Større kompetansemiljøer, samordning og en

styrking i antall årsverk vil gi bedre kvalitet på grunnlagsdataene, redusert sårbarhet og større kontrolldekning.

Føring av skatteregnskapet blir mer effektivt. En landsdekkende enhet med ansvar for føring av skatteregnskapet innebærer en betydelig effektivisering, med en reduksjon fra 251 årsverk til 60 årsverk. Dette gir store kompetente fagmiljøer, og kommunene vil få en spesialisert enhet som vil gi de samme rapportene og inntektsoversiktene som i dag, og som i tillegg vil kunne tilby alle kommuner analyser til sin økonomiforvaltning. I tillegg blir det én konto for innbetaling av skatt, noe som gjør regnskapsføringen mer effektiv.

Bedre bekjempelse av svart økonomi og arbeidsmarkeds kriminalitet

Arbeidsgiverkontrollen er viktig i innsatsen mot svart økonomi og arbeidsmarkeds kriminalitet.

I dag er det kommuner som knapt foretar arbeidsgiverkontroller. Mer enn 70 prosent av skatteoppkreverkontorene bruker mindre enn ett årsverk på arbeidsgiverkontroll, og 16 kommuner gjennomfører ikke arbeidsgiverkontroll i det hele tatt.

Manglende eller dårlig arbeidsgiverkontroll øker risikoen for konkurransevridding, hvor det seriøse næringslivet taper for de som velger å drive ureddelig virksomhet. Vi kan også risikere at useriøse aktører i større grad velger å etablere virksomheten sin i kommuner der de vet at kontrolldekningen er lav.

Skattedirektoratet foreslår at arbeidsgiverkontrollen styrkes med 29 årsverk. Denne styrkingen, og en samordning av arbeidsgiverkontrollen med Skatteetatens øvrige kontrollmiljøer, vil gi større og mer kompetente kontrollmiljøer og gjøre det lettere å foreta en mer helhetlig og risikobasert kontrollutvelgelse. Dette vil bidra til en vesentlig bedre bekjempelse av svart arbeid og arbeidsmarkeds kriminalitet. Det vil gi mer korrekt fastsettelse av skatter og avgifter, øke etterlevelsen og dermed sikre skatteinntektene til fellesskapet. I tillegg vil samhandlingen mellom kontrollatater og politiet bli enklere da det blir færre aktører som skal samarbeide.

Økt rettsikkerhet

Lik behandling av like saker er et sentralt rettssikkerhetsprinsipp. Å samle oppgaven i én etat legger til rette for dette. Også større og mer kompetente fagmiljøer vil bidra til bedre kvalitet på saksbehandlingen, som er viktig for å sikre likebehandling og at skattyters rettigheter ivaretas.

Forenkling for skatte- og avgiftspliktige og arbeidsgiverne

Skattedirektoratets forslag gjør at skatte- og avgiftspliktige får én etat å forholde seg til. Næringsdrivende skylder ofte både skatt og mva. og får i slike tilfeller bare én kreditor å forholde seg til. Næringslivet får også færre kontrollaktører å forholde seg til.

Mer kompetente fagmiljøer legger til rette for bedre kvalitet i saksbehandlingen. Bedre kvalitet i saksbehandlingen gir mindre behov for klage og færre konflikter mellom skattyter/arbeidsgiver og skattemyndighetene.

I dag må brukerne forholde seg til to ulike etater i samme sak. Det er ikke alltid gitt for brukerne hvem som kan gi veiledning på det de lurte på. Hittil i år har i underkant 30 000 brukere ringt Skatteetaten med spørsmål om innbetaling av skatt, mens omtrent like mange ringer til skatteoppkrever og blir henvist til Skatteetaten. Skatteetaten ønsker å ta ansvaret for veiledning om hele skatte- og avgiftsområdet. Brukerne vil få ett kontaktpunkt for alle henvendelser om skatt, arbeidsgiveravgift og merverdiavgift.

God regional politikk

Dagens skatteoppkreverkontor har store variasjoner i størrelse og 60 pst. av kontorene benytter to eller færre årsverk på oppgavene totalt. Skattedirektoratets forslag til organisering samler de ulike skatteoppkrevingsoppgavene i egne, større fagmiljøer. Større fagmiljøer gir mulighet for spesialisering og skaper attraktive regionale kompetansearbeidsplasser.

Det foreslås kontorer i alle landets fylker, og Skattedirektoratets forslag opprettholder en god regional balanse i antall arbeidsplasser. Det er flere kommuner som *får* mer enn 10 årsverk enn som *mister* mer enn 10 årsverk. Å bygge sterke fagmiljøer rundt om i landet åpner også for at en kan flytte oppgaver ut fra sentrale områder. Skatteetaten er allerede et godt eksempel på at arbeidsoppgaver kan flyttes ut fra de største byene. Skatt nord behandler de om lag 500 000 selvangivelsene for innbyggerne i Oslo.

4. Regelverksendringer

Mange av de foreslåtte lovendringene er tekniske tilpasninger som følge av at skattekontoret overtar arbeidsoppgaver fra skatteoppkreveren. I skattebetalingsloven kapittel 2 er det foreslått endringer som blant annet tar høyde for at innkreving av toll- og avgiftskrav skal overføres til Skatteetaten. Hvem som i dag er rett innkreivingsmyndighet for de ulike kravene er regulert i forskjellige bestemmelser i skattebetalingsloven og i skattebetalingsforskriften. Det foreslås å samle disse bestemmelsene i skattebetalingsloven kapittel 2.

I forlengelsen av at skatteoppkreverfunksjonen overføres til Skatteetaten, foreslås det å avvikle de kommunale skatteutvalgene. Skatteutvalget kan av rimelighetshensyn gi betalingsutsettelse eller sette ned eller frafalle skattekrav. Dersom kravet som søkes ettergitt er høyere enn 200 000 kroner, ligger derimot avgjørelsesmyndigheten hos skattekontoret. Skattekontorets vedtak kan påklages, mens det ikke er klageadgang over vedtak som treffes av skatteutvalgene. Ved å samle avgjørelseskompetansen hos skattekontoret, tilrettelegges det for enhetlig behandling av sakene og det kan innføres en generell adgang til å klage over vedtakene.

Departementet viser til kapittel 7 i rapporten og vedlagte lovforslag.

5. Konsekvenser for kommunene

Skatteoppkreveren kan for enkelte kommunale krav avholde forretning for utleggspant og nedlegge utleggstrekk og foreta motregning i tilgodebeløp ved skatteoppgjøret og i til gode merverdiavgift etter reglene om dette i skattebetalingsloven. Dette forutsetter at det i særloven for det aktuelle kravet foreligger en henvisning til skattebetalingsloven. For andre krav eller dersom kommunen velger å ikke bruke skatteoppkreveren, må kravene tvangsfullbyrdes via den alminnelige namsmannen.

Direktoratet foreslår at kommunene fortsatt skal ha særnamskompetanse for kommunale krav og avgifter. Forslag til ny lovtekst i de enkelte særlovene er tilpasset dette, ved at kravet om at skatteoppkreveren må forestå innkrevingen er tatt ut. Kommunene kan etter forslaget selv bestemme hvem i kommunen som eventuelt skal utøve særnamskompetansen, samt foreta motregning i tilgodebeløp ved skatteoppgjøret og i til gode merverdiavgift.

6. Arbeidsrettslig og personalmessige konsekvenser

Skattedirektoratets rapport (kapittel 13) inneholder en vurdering av arbeidsrettslige og personalmessige forhold. Direktoratets viser til at det ved overføring av skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til Skatteetaten må gjøres en vurdering av om det skjer en virksomhetsoverdragelse. Hver enkelt kommune med skatteoppkreverfunksjon må foreta en vurdering av kriterier og vilkår for virksomhetsoverdragelse er tilstede eller ikke. Rettslig sett vil dette kunne medføre at arbeidstakere i de ulike kommuner får ulike rettigheter med hensyn til om de kommer inn under reglene om virksomhetsoverdragelse i arbeidsmiljøloven eller ikke.

Skatteoppkrevingen er ulikt organisert fra kommune til kommune og det kan derfor ikke gis en helt generell beskrivelse av de personalmessige konsekvensene. Skattedirektoratet og Finansdepartementet vil legge vekt på gode personalprosesser, og det er en grunnleggende forutsetning at omstillingsarbeidet skal skje i nært samarbeid med de ansatte og deres organisasjoner. Det skal utredes konsekvenser for ansatte og planlegges et omstillingsløp som ivaretar involvering fra tillitsvalgte for de ansatte som er berørt av overføringen.

I prosessen vil informasjon til berørte ansatte bli vektlagt. Det vil bli etablert et samarbeidsorgan mellom partene tilsvarende det som ble etablert ved gjennomføringen av vergemålsreformen.

7. Administrative og økonomiske konsekvenser

Skattedirektoratets forslag til organisering av skatteoppkrevingen viser at oppgavene kan løses med betydelig færre årsverk. Oppgavene skal løses med 985 årsverk, en samlet innsparing på 526 årsverk. Samtidig foreslås en styrking av arbeidsgiverkontrollen med 29 årsverk, noe som reduserer den samlede innsparingen til netto 497 årsverk. Denne innsparingen, sammen med innsparing på kontorplass- og systemkostnader, gir totalt en samlet innsparing på om lag 370 mill. kroner årlig.

Det vil påløpe kostnader til omstilling i en overgangsperiode.

Skatteetaten

For Skatteetaten vil forslaget føre til økte kostnader til lønn og ulike administrative tjenester. Skattedirektoratet har tatt utgangspunkt i foreslått lokalisering og at Skatteetaten får 985 nye årsverk til å løse oppgavene. Lønns- og administrasjonskostnadene er beregnet til 732 mill. kroner per år.

I tillegg vil etaten ikke ha kostnader til godtgjørelse til skatteutvalgsmedlemmene. Totalt utgjør dette 1,9 mill. kroner årlig.

Kommunen

Det er foreløpig ikke tatt stilling til hvordan gevinsten i kommunene av overføringen blir tatt ut.

Skatteoppkreverne har også ansvar for innkreving og regnskapsføring av kommunale krav. Disse oppgavene skal fortsatt være kommunale. Etter reglene i skattebetalingsloven kan skatteoppkrevere i innkreving av en del av disse kravene bruke sin særnamskompetanse (avholde forretning for utleggspant og nedlegge utleggstrekk) og/eller foreta motregning i tilgodebeløp fra skatteoppgjør og i merverdiavgift til gode. Skattedirektoratet foreslår i sin rapport at kommunene beholder disse innkrevingsvirkemidlene etter overføring. Overføringen vil derfor ikke gjøre det vanskeligere eller mer kostbart for kommunene å drive innkreving av kommunale krav.

Samfunnet

Næringsdrivende, arbeidsgivere og skattyterne vil få én etat å forholde seg til, uavhengig av om det gjelder pågående kontroll, skattesak eller betaling. For eksempel vil en helhetlig behandling være kostnadsbesparende for skyldner, ved at samordning av kravene vil gi færre utleggsforretninger.

Overføringen av oppgavene vil også legge til rette for en mer digital forvaltning og brukervennlige løsninger.

52

8. Avsluttende bemerkninger

Frist for å avgi høringsuttalelse er 2. mars 2015. Høringsuttalelsene sendes elektronisk til postmottak@fin.dep.no.

Liste over høringsinstansene følger vedlagt. Vi ber den enkelte høringsinstans om å vurdere behovet for om høringsbrevet bør sendes til underliggende etater eller virksomheter, tilknyttede virksomheter, medlemsorganisasjoner eller lignende.

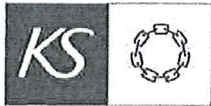
Med hilsen

Amund Noss e.f.
ekspedisjonssjef

Øystein Schønberg-Grevbo
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Vedlegg

53

Til Kommunene

Vår referanse: 14/01529-8
Arkivkode: 144038
Saksbehandler: Rune Bye
Deres referanse:
Dato: 15.01.2015

Høringsuttalelse fra KS om statliggjøring av skatteinnkrevningen - forslag

Vedlagt følger administrativt forslag til høringsuttalelse om overføring av skatteoppkrevingen til staten. Hovedstyret skal behandle forslaget på sitt møte den 21. januar 2015. Den endelige uttalelsen vil bli lagt ut på KS.no, men pga stor etterspørsel fra kommunene sender vi ut forslaget til vedtak selv om det er kort tid til endelig vedtak fra KS foreligger.

KS minner om at høringsfrist er 2. mars. Vedlagte forslag kan brukes i kommunenes arbeid med høringsuttalelsen.

Med vennlig hilsen

Gunn Marit Helgesen
styreleder

Lasse Hansen
administrerende direktør

Høringsuttalelse – Overføring av skatteoppkrevingen til staten.

Det vises til høringsbrev av 01.12.2014 til høringsinstansene vedrørende forslag om overføring av skatteoppkreverfunksjonen (skatteoppkrevingen) til Skatteetaten.

Landsstyret i KS vedtok i mai 2014 en enstemmig uttalelse om kommunereformen hvor KS mener det er galt å gjøre skatteinnkrevingen statlig. Skatteinnkrevingen i Norge er svært effektiv, og det er vanskelig å se at en statliggjøring vil forbedre den. Samtidig fjerner man en viktig oppgave fra kommunesektoren, stikk i strid med målene i den nylig igangsatte kommunereformen.

Forslaget om overføring av skatteoppkrevingen til skatteetaten har vært vurdert flere ganger tidligere, men saken har da enten ikke blitt fremmet fra tidligere regjeringer eller blitt avvist av Stortinget. KS kan ikke se at det fremkommer nye momenter av betydning i Finansdepartementets høring. At forslaget fremmes som egen sak uavhengig av pågående kommunereformarbeid er også etter KS's mening uheldig og i strid med reformen.

KS er opptatt av at skatteoppkrevingen skjer på en effektiv måte med høye krav til rettssikkerhet. KS kan ikke se at en overføring av skatteoppkrevingen til staten gir noen garantier for bedre resultater.

Dagens skatteinnkreving har svært gode resultater med en innbetalingsgrad på om lag 99,8 av prosent av samlede krav for de viktigste skatteartene. Dette er marginalt høyere enn innbetalingsgraden av den statlige innkrevingen av merverdiavgift (99,4 pst i følge statsbudsjettet). Kravenes karakter, innkreving via arbeidsgiver og automatiserte prosesser er viktige forklaringer på de gode resultatene. Hensiktsmessig og effektiv organisering i kommunene med entydig arbeidsdeling mellom skattekontorene (tidl. ligningskontor) og de kommunale skatteoppkreverne er en annen. Skattedirektoratet gir ingen begrunnelse for at den statlige innkrevingen av merverdiavgift skal være lavere enn resultatet for arbeidsgiveravgift.

Forslagene i høringen innebærer betydelig sentralisering av arbeidsplasser til nasjonale kontorer eller til region-/fylkessentra. Dagens 288 kontorsteder reduseres til 27. Næringslivet på mindre steder vil miste en av sine viktigste, offentlige informasjonskanaler og samarbeidspartnere. Det antas at dette kan være spesielt krevende for bedrifter i etableringsfasen. I tillegg får skatteoppkreverne informasjon om mulig useriøs virksomhet fra lokalt næringsliv og innbyggere, og denne informasjonskanalen vil antagelig svekkes ved en statliggjøring.

I det pågående kommunereformarbeidet er målet å flytte makt og ansvar til større og mer robuste kommuner. Kommunalt ansvar for skatteoppkrevingen har bidratt til at kommunene har kunnet bygge opp innfordringsmiljøer i egen organisasjon med god kompetanse for innfordring av både skattekrav og kommunale krav. KS mener en overføring av skatteoppkrevingen til staten vil gjøre at kommunene mister denne synergien, og kommunene blir da mindre robuste på innkrevingområdet.

Skattedirektoratets utredning peker på muligheter for kostnadsbesparelser sammenlignet med dagens organisering, og effektiviseringsgevinsten er beregnet på grunnlag av dette. Skattedirektoratets utredningsarbeid er gjennomført som en lukket prosess og har svakheter. Utredningen belyser i liten grad konsekvensene av innsparingsforslagene. Det har derfor ikke vært mulig å vurdere disse for KS. Den valgte tilnærmingsmåten innebærer i tillegg en mulig overvurdering av effektiviseringsgevinstene ved at det ses bort fra at mye av disse kunne vært oppnådd med dagens oppgavefordeling, og da kanskje spesielt med interkommunalt samarbeid og ny kommunestruktur.

KS mener dagens organisering av skatteoppkrevingen har klare fordeler, og vil advare mot at ansvaret overføres fra kommunene til staten. KS vil spesielt framheve følgende uheldige konsekvenser:

- **Effektiviteten og resultatene i skatteinnfordringen kan svekkes.** Skatteoppkrevingen i Norge har over tid vist seg å være meget god sammenlignet med andre vestlige land, f.eks. har skatterestansene i Danmark økt etter at innfordringen ble statliggjort (fra 50 mrd. i 2006 til 82 mrd. i 2012 i følge den danske Riksrevisjonen). En omfattende omorganisering har klare risiki, der selv marginale svekkelser i innkreivingsgradene vil føre til at inntektene reduseres mer enn Finansdepartementets anslag for besparinger ved statliggjøring.

KS mener skatteoppkrevingen bedre kan sikres gjennom forbedringstiltak innenfor rammen av dagens organisering.

- **Bortfall av mulighetene for en enkel og effektiv innkreving.** Skatteoppkreveren driver også innfordring av visse typer kommunale krav og avgifter, og kommunens særnamskompetanse er et effektivt virkemiddel for kommunene, samtidig som det sparer innbyggerne for betydelige beløp i innfordringsgebyrer. Uten særnamskompetansen vil betydelig flere kommunale krav måtte oversendes namsmannen for innfordring. For innbyggerne vil dette medføre at det i svært mange saker vil påløpe et innfordringsgebyr på 2 500 kr. Dette er gebyr som i mange saker kan være høyere enn det skyldige beløpet. Dette betyr at f.eks. en renovasjonsregning på 1 500 kr. vil øke til 4 000 kr. når innfordringsgebyret kommer i tillegg.

Skattedirektoratet peker i sin utredning på at en statliggjøring av skatteinnkrevingen utløser behov for en ny kommunal særnamskompetanse, iallfall i en overgangsperiode. Skattedirektoratet går imidlertid ikke nærmere inn i problemstillingen og viser til at dette krever en grundigere utredning.

Forslagene fra Skattedirektoratet har samtidig vidtrekkende negative konsekvenser for kommunene ved at den kommunale særnamsfunksjonen ikke vil få tilgang til informasjon fra verken arbeidsgiver-/ arbeidstakerregisteret eller arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold. I tillegg må det antas at kommunene heller ikke lenger vil ha tilgang til skattesystemet SOFIE, noe som må til for å ivareta personvern hensyn i den organiseringen som nå foreslås. Dette er dramatisk for kommunene og vil i realiteten bety at man ikke har informasjon til å kunne benytte seg av særnamsmyndigheten. At disse problemstillingene ikke belyses av Finansdepartementet og Skattedirektoratet er kritikkverdig.

Kommunene vil altså de facto ikke lenger kunne gjøre bruk av særnamsmyndigheten. Dette vil medføre at innfordring av kommunale krav må forventes å bli langt mindre effektiv enn i dag. KS mener derved at forslaget viser at statlige myndigheter har liten forståelse for kommunale behov, og KS vil advare mot forslaget.

- **Begrenser mulighetene for for god kommunal likviditetsstyring og derigjennom kommunenes evne til å innfri sine forpliktelser ved forfall ved at kommunene ikke lenger kan styre gjennomføringen av forskudd på periodisk oppgjør.** Skattedirektoratet sier de vil erstatte dette med en eller annen type ordning med forskudd på periodisk oppgjør. Dette kan gi et et rentetap for kommunesektoren på 150 – 200 mill. kroner.
- **Svekker kommunenes ansvar for eget inntektsgrunnlag.** En overføring av skatteoppkrevingen til staten betyr at kommunenes skatteinntekter blir enda sterkere styrt fra staten. Interkommunale samarbeid kan ikke, slik Finansdepartementet antyder, tas til inntekt for at kommunene ikke lenger vektlegger nærhetsprinsippet i skatteinnfordringen. Snarere er dette et uttrykk for at kommunene vil oppnå best mulig innfordringsresultater, med effektiv ressursbruk, samtidig som hensyn som nærhet, rettsikkerhet o.a. ivaretas på en tilfredsstillende måte.
- **Innbyggerne mister nærheten til skatteoppkreveren.** Innbyggere med betalingsvansker kan ved å kontakte den kommunale skatteoppkreveren, som kjenner de lokale forholdene i kommunen, få en samordnet betalingsordning for sin skattegjeld og skyldige kommunale krav. Med en statlig skatteinnfordring organisert i regionale innkreivingskontorer vil disse innbyggerne ofte måtte forholde seg til to innkreivingsinstanser (staten og kommunen), og dette kan gjøre kontakt vanskeligere og heve terskelen for innbyggerne.

- **Rettsikkerheten til skattyterne kan svekkes.** I dag ivaretas rettsikkerheten på en meget god måte ved at det er etablert et klart organisatorisk og ansvarsmessig skille mellom på den ene siden fastsettelsen av skatten (ligningen/staten) og på den annen side innkrevingen av skatten (kommunene). Hensynet til rettsikkerheten tilsier at det må være avstand mellom den som fastsetter og den som innkrever skatten. Dette er også slått fast som et grunnleggende prinsipp i tidligere utredninger og Stortingsbehandlinger av skatteoppkrevingen.
- **Reduserte muligheter for bekjempelse av svart økonomi.** Skatteoppkreveren har god kontakt med og kjennskap til lokalt næringsliv, og dette bidrar til bekjempelsen av svart økonomi også der arbeidsgiverkontrollen er organisert som interkommunalt samarbeid. Lokalt folkevalgt innsyn, bl.a. gjennom kontrollutvalgene, er en annen styrke. Statliggjøring med sterk sentralisering kan vanskeliggjøre bekjempelsen svart økonomi.

Skattedirektoratet har i sin vurdering belyst risiko og tiltak ved oppgaveoverføringen. Analysen er i hovedsak av kvalitativ karakter, og inneholder også innslag av subjektivitet. KS mener at mangelen på kvantitative analyser utgjør en ikke uvesentlig svakhet, særlig tatt i betraktning det begrensede mulighetsrommet som ligger i å oppnå bedre resultater enn i dag. KS mener at risikoanalysen også burde sett hen til tilsvarende reformer i andre land, f.eks. Danmark. Selv om en del er annerledes er det også likheter i form av betydelig nedbemanning, sentralisering av oppgaveløsning og gjennomføring i en tidsperiode med endringer i kommunestruktur. KS mener videre at det er en svakhet at det ikke ses på forbedringsmuligheter innenfor dagens organisering. Gjennom dette ville en fått synliggjort effektiviseringspotensialet mot antatt beste alternativ.

KS har også merket seg at Skattedirektoratet har sett på ressursbruken til innkreving ved et 40-talls skatteoppkrevere for å vurdere fordelingen av ressurser til nærings- og personinnkreving. I de kommunene som er vurdert har ikke Skattedirektoratet funnet at det er noen sammenheng mellom variasjoner i ressursbruk og resultatene. Samtidig konkluderes det med at man har fått et godt grunnlag for å evaluere dagens ressursinnsats og vurdere det framtidige bemanningsbehovet i en ny organisering. Etter KS's vurdering bør det gjøres ytterligere analyser, der også ulike sosioøkonomiske forskjeller inkluderes i analysene, før en trekker konklusjoner om ressursinnsats. Uten denne type analyser vil risikoen for ikke optimal ressursdisponering øke, og en kan heller ikke se bort fra at dette vil ha konsekvenser for innfordringsresultatene.

Dersom regjeringen likevel skulle velge å arbeide videre med en sak til Stortinget om en overføring av skatteinnkrevingen har KS følgende kommentarer og merknader:

KS vil framheve at en eventuell statliggjøring av skatteinnkrevingen ikke er et ønske fra kommunene, men vil være et statlig pålegg. Staten må derfor ta ansvar for at dette skjer på en måte som ivaretar arbeidstakerne. Staten må ta hovedansvar for å gjennomføre virksomhetsoverdragelsen, herunder ta ansvar for de som blir overtallige. Dette innbefatter også eventuelt omplassering til andre stillinger i staten. Skattedirektoratet har ikke foretatt en fullstendig kartlegging av antall ansatte som arbeider med skatteinnkreving, bl.a. er det usikkerhet knyttet til ansatte som dels jobber med skatteinnkreving og dels med andre kommunale oppgaver. KS mener at staten må foreta en detaljert kartlegging av antall personer/årsverk i god tid før eventuell overføring.

KS forutsetter at staten tar ansvar for det kompetansetapet som kommunene får som følge av overføringen. KS forventer også at staten, som i vergemålsoverføringen, avsetter ekstra midler som kommunene vil kunne få til å gjennomføre omstilling som følge av personaltap. Staten må videre ta den økonomiske risikoen knyttet til overføring av skatteoppkrevingen slik at kommunesektorens skatteinntekter ikke påvirkes negativt om de fremtidige innfordringsresultatene blir svakere enn de resultatene de kommunale skatteoppkreverne leverer.

KS vil være svært opptatt av at Skattedirektoratet sørger for at kommunene får like god tilgang på rapporter og informasjon som i dag ved en eventuell statliggjøring av skatteinnkrevingen. Skatteinntektene utgjør om lag 40 pst av kommunesektorens inntekter. KS legger til grunn at informasjonen gjøres tilgjengelig for kommunene gjennom en web-løsning eller tilsvarende. Det må også etableres en eller flere analyseenheter som kan bistå kommunene med raske svar på spørsmål, bistand til analyse av skatteinngangen og utarbeidelse av prognoser.

KS viser til at Finansdepartementets forslag vil gi en sterk sentralisering - ved å gå fra 288 til 27 kontorer. KS mener at det må velges en mer desentral modell enn det er lagt opp til, og at det i lokaliseringen av kontorsteder må legges mer vekt på distriktspolitiske utfordringer.

Når det gjelder ordning med forskuddsfordeling på periodisk oppgjør forutsetter KS at dagens «beste praksis» legges til grunn, slik at det unngås et rentetap for kommunesektoren på 150 – 200 mill.

Enkelte av de foreslåtte lovendringene vil begrense informasjonstilgangen for kommunenes særnamsmyndighet. KS mener at folketrygdloven § 25-1 og lov om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. § 8 må endres slik at kommunenes særnamsmyndig får tilgang til disse opplysningene.

KS vil avslutningsvis også få bemerke at de store omstillingene det legges opp til, sammen med behovet for nærmere vurderinger på flere punkter, tilsier at fremdriften i en eventuell overføringsprosess må forskyves. At departementet ønsker å starte prosesser og bruke tid på disse i forkant av at beslutning i Stortinget om eventuell overføring er tatt tydeliggjør dette ytterligere. En for rask implementering av eventuell oppgaveoverføring antas også å kunne øke risikoen i prosjektet.

Oslo, 15. januar 2015

58

12 DES. 2014

14/7465-4

101214

Samarbeidsavtale om skatteoppkreverfunksjonen

14/1028

1. Deltakere

Deltakere i denne avtalen er kommunene Bodø og Saltdal. Bodø kommune er vertskommune for samarbeidet. Saltdal kommune er samarbeidskommune. Arbeidet utføres av kemneren i Bodø.

2. Rettslig grunnlag

Med hjemmel i kommuneloven¹ § 28-1a jf. §§ 28-2b og 28-1e, inngår Bodø og Saltdal kommune en avtale om samarbeid for utførelse av skatteoppkreverfunksjonen i Saltdal kommune.

3. Formål

Formålet med samarbeidet er å sikre høy kvalitet og effektivitet ved utførelsen av skatteregnskap, innfordring av krav mv. i henhold til skattebetalingslovens bestemmelser og skatteoppkreverinstruksen².

4. Fullmakt, avgjørelsesmyndighet og oppgaver

Kemneren i Bodø skal på vegne av samarbeidskommunen utføre de oppgavene som den kommunale skatteoppkreveren er pålagt i skattebetalingsloven og i forskrifter, instruks og retningslinjer fastsatt med hjemmel i lov.

Samarbeidskommunen delegerer vedtakskompetansen tilknyttet dette ansvars- og fagområdet til kemneren i Bodø. Fullmakten omfatter også kemneren i Bodøs rett til å inngi politianmeldelser på vegne av samarbeidskommunen innenfor ansvars- og fagområde.

Kemneren i Bodø gis også fullmakt til å representere, opptre og underskrive på samarbeidskommunens vegne, der kemneren utøver statens partsstilling³ i saker og rettsmøter om innkreving, tvangsfullbyrdelse, midlertidig sikring, konkurs, gjeldsordning etter gjeldsordningsloven, forliksklager og erstatning.

Oppgavene utføres av de ansatte hos kemneren i Bodø. Bodø kommune har arbeidsgiveransvaret. Kemneren i Bodø skal ha den formelle og daglige ledelsen for driften av kontoret.

Skattekasse i Saltdal rådhus.

Arbeidsgiverkontroller for Saltdal kommune utføres av SIRK. Ansvar for utførelse av arbeidsgiverkontroller inngår ikke i denne avtalen.

¹ lov om kommuner og fylkeskommuner av 25.9.1992 nr. 107

² instruks for skatteoppkrevere fastsatt av Skattedirektoratet 8.januar 2009 med hjemmel i skattebetalingsloven § 2-8 jf. Finansdepartementets delegeringsvedtak i skattebetalingsforskriften § 2-8

³ Jf. skattebetalingsloven kapittel 17 og skatteoppkreverinstruksen § 2-10. Se også Instruks for utøvelse av statens partsstilling på skatte- og avgiftsområdet (rettssaksinstruksen) av 1.12.2011 (USKD-2011-91)

Saltdal kommune har en person i en halv stilling som utfører regnskapsoppgaver i SOFIE, han er ansatt i Saltdal kommune og har arbeidssted der. Arbeidsoppgavene som tilfaller han er månedsoppgjør, utbetalinger, manuell endring av likning/forhåndsavregning og bankavstemming. Årlige oppgaver års avstemming og års rapportering. Ved behov vil det bli laget et eget notat på spesifisering av disse oppgavene.

5. Tidspunkt og uttreden

Avtalen gjelder fra 01.01.2015 (med forbehold om godkjenning av Saltdal kommunestyre).

Den enkelte deltaker kan med skriftlig varsel si opp avtalen. Oppsigelsesfristen er 30 .06 året før avtalen ønskes opphørt.

6. Rapportering

Kemneren i Bodø rapporterer total skatteinnang månedlig. Årsrapport og årsregnskap avleveres i februar hvert år.

7. Økonomi

Tjenesten utføres til en fast pris med en årlig kostnad per 01.01.15 på kr 500 000,-. Prisen reguleres hvert år i henhold til forventet lønns- og prisstigning angitt i statsbudsjettet for samme år.

Satsen reguleres første gang den 01.01.16.

Tjenesten faktureres halvårlig med forfall 1.februar og 1.august.

Rettsgebyrinntektene⁴ tilfaller Bodø kommune.

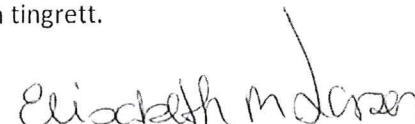
8. Tvist

Dersom det oppstår tvist i forbindelse med avtalen, skal tvisten søkes løst ved forhandlinger før den eventuelt bringes inn for den ordinære domstolen. Vernetting er Salten tingrett.

Jens Balteskard

Kemner

Bodø kommune

Elisabeth M. Larsen

Rådmann

Saltdal kommune

⁴ lov om rettsgebyr av 17.12.1982 nr. 86

DET KONGELIGE KOMMUNAL-
OG MODERNISERINGSDEPARTEMENT

60

Høringsinstanser ifølge liste

Deres ref

Vår ref

Dato

14/1709-17

05.11.2014

Høring – forslag til endringer i lov om interkommunale selskaper

Kommunal- og moderniseringsdepartementet sender med dette på høring forslag til endringer i lov om interkommunale selskaper (IKS-loven).

I høringsnotatet foreslår departementet at IKS-lovens ansvarsregler erstattes av nye regler om begrenset deltakeransvar. Videre åpnes det for at interkommunale selskaper kan tas under ordinær konkursbehandling etter lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs. Det foreslås også andre endringer i IKS-loven som en konsekvens av at det innføres begrenset ansvar, som nye regler om selskapskapitalen og regler som skal styrke vernet om kreditor når det ubegrensede ansvaret faller bort. Det foreslås å lovfeste et krav om at interkommunale selskaper skal ha en forsvarlig egenkapital.

Endring vil sikre bedre samsvar mellom IKS-loven og EØS-avtalens regler om offentlig støtte. Den vil også kunne bidra til mer like konkurransevilkår mellom interkommunale selskaper og andre aktører som opptre i det samme markedet.

Høringsuttalelser kan sendes til postmottak@kmd.dep.no eller til Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Postboks 8112 Dep, 0032 Oslo, merket sak 14/1709. Frist for å sende inn uttalelser er satt til 5. februar 2015.

Dersom andre enn de oppførte høringsinstansene ønsker å uttale seg, må de gjerne sende sin uttalelse til departementet. Alle uttalelser blir publisert på departementets nettsider.

61

Med hilsen

Solve Steffensen (e.f.)
ekspedisjonssjef

Siri Halvorsen
avdelingsdirektør

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.

Departementene
Barneombudet
Brønnøysundregisteret
Datatilsynet
Direktoratet for arbeidstilsynet
Direktoratet for forvaltning og IKT (DIFI)
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap
Finanstilsynet
Folkehelseinstituttet
Forbrukerombudet
Forbrukerrådet
Fylkesmenn
Helsedirektoratet
Husbanken
Innovasjon Norge
Kommunalbanken
Kommunal Landpenskasskasse (KLP)
KLP Kommunekreditt
Konkurransetilsynet
Likestillings- og diskrimineringsombudet
Mattilsynet
Miljødirektoratet
NAV
Norges Bank
Norges Vassdrags- og energidirektorat
Riksantikvaren
Riksarkivet
Sametinget
SIVA- Selskapet for industrivekst
Skattedirektoratet
Statens helsetilsyn

62

10. Lovforslag

I

Lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper (IKS-loven) blir endret slik:

§ 1 skal lyde:

Loven gjelder for interkommunalt selskap. Med interkommunalt selskap menes ethvert selskap

1. hvor alle deltakerne er kommuner, fylkeskommuner eller interkommunale selskaper,
2. *hvor ingen av deltakerne har personlig ansvar for selskapets forpliktelser, udelt eller for deler som til sammen utgjør selskapets forpliktelser, og*
3. *som i vedtektene er betegnet som et interkommunalt selskap, og*
4. *som er registrert som interkommunalt selskap i Foretaksregisteret.*

§ 3 skal lyde:

Den enkelte deltaker hefter ikke overfor kreditorene for selskapets forpliktelser.

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Selskapsavtalen skal i det minste angi følgende:

1. *at selskapet skal være et interkommunalt selskap;*
2. selskapets foretaksnavn;
3. angivelse av deltakerne;
4. selskapets formål;
5. den kommune der selskapet har sitt hovedkontor;
6. antall styremedlemmer;
7. *deltakernes innskudd i selskapet;*
8. *den enkelte deltakers eierandel i selskapet;*
9. antall medlemmer av representantskapet og hvor mange medlemmer den enkelte deltaker oppnevner;
10. annet som etter lov skal fastsettes i selskapsavtalen.

§ 5 skal lyde:

Den enkelte deltaker plikter ikke å gjøre innskudd i selskapet *eller i tilfelle dets konkursbo* ut over det som følger av selskapsavtalen eller av loven her.

Deltakerne skal ved stiftelsen av selskapet gjøre et innskudd som står i et forsvarlig forhold til selskapets virksomhet. Deltakernes innskuddskapital skal være innbetalt eller overført til selskapet før melding sendes til Foretaksregisteret.

Er deltakernes innskudd andre formuesverdier enn penger, skal det angis i selskapsavtalen hva som skal skytes inn. Innskuddet kan ikke overføres til et høyere beløp enn det antas å kunne oppføres med i selskapets balanse. En bekreftelse fra revisor om at innskuddet ikke er verdsatt høyere enn tillatt etter forrige punktum, skal vedlegges selskapsavtalen.

Ny § 5 a skal lyde:**§ 5 a Forsvarlig egenkapital**

Selskapet skal til enhver tid ha en egenkapital som er forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten i selskapet.

Hvis det må antas at egenkapitalen er lavere enn forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten i selskapet, skal styret straks behandle saken. Styret skal innen rimelig tid innkalle representantskapet, gi det en redegjørelse for selskapets økonomiske stilling og foreslå tiltak som vil gi selskapet en forsvarlig egenkapital. Det samme gjelder hvis det må antas at det interkommunale selskapets egenkapital er blitt mindre enn halvparten av innskuddskapitalen.

Hvis styret ikke finner grunnlag for å foreslå tiltak som nevnt i annet ledd, eller slike tiltak ikke lar seg gjennomføre, skal det foreslå selskapet oppløst.

Ny § 5 b skal lyde:**§ 5 b Forhøyelse av innskuddskapitalen ved nyinnbetaling**

Etter at selskapet er registrert i Foretaksregisteret, kan representantskapet beslutte å øke deltakernes innskudd ved innbetaling av ny kapital i henhold til en endring av selskapsavtalen etter § 4.

Beslutningen skal angi beløpet innskuddskapitalen skal forhøyes med og hvilket beløp den enkelte deltakeren skal betale. Er innskuddene andre formuesverdier enn penger, skal protokollen angi hva som skal skytes inn. Innskuddene kan ikke overføres til et høyere beløp enn det antas å kunne oppføres med i foretakets balanse. På representantskapsmøtet skal det legges fram en bekreftelse fra revisor om at innskuddene ikke er verdsatt høyere enn tillatt etter forrige punktum. Bekreftelsen skal vedlegges protokollen.

Innskuddene skal være innbetalt eller overført til selskapet før melding sendes til Foretaksregisteret. Forhøyelsen anses gjennomført når den er registrert i Foretaksregisteret.

64

Bestemmelsen i lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper § 10-9 gjelder tilsvarende.

Ny § 5 c skal lyde:

§ 5 c Forhøyelse av innskuddskapitalen uten nyinnbetaling

Representantskapet kan beslutte å øke deltakernes innskudd i selskapet ved overføring fra selskapets egenkapital i den utstrekning denne etter den senest fastsatte balansen overstiger det tidligere innskuddsbeløpet. Beslutningen skal skje i henhold til en endring av selskapsavtalen etter § 4. Møteprotokollen skal angi hvor mye innskuddene skal forhøyes med. Forhøyelsen anses for gjennomført når den er registrert i Foretaksregisteret.

Ny § 5 d skal lyde:

§ 5 d Nedsetting av innskuddskapitalen

Representantskapet kan beslutte å sette ned deltakernes innskudd. Beslutningen skal skje i henhold til en endring av selskapsavtalen etter § 4. Møteprotokollen skal angi hvor mye innskuddet skal settes ned med, hvem av deltakernes innskudd som reduseres og hvem av deltakerne som eventuelt mottar tilbakebetaling. Møteprotokollen skal også angi om beløpet skal anvendes til:

- 1. dekning av tap som ikke kan dekkes på annen måte,*
- 2. tilbakebetaling til deltakerne eller*
- 3. overføring til fond.*

Beslutning som nevnt i første ledd nr. 2 og 3 kan ikke gjelde større beløp enn at det etter nedsettingen er full dekning for det gjenværende innskudd. Ved beregningen av beløpet skal balanse for det siste regnskapsår legges til grunn, men det skal tas tilbørlig hensyn til tap som måtte være lidt etter balansedagen. På representantskapsmøtet skal det legges fram en bekreftelse fra revisor på at vilkårene i første og annet punktum er oppfylt. Bekreftelsen skal vedlegges protokollen.

Bestemmelsene i lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper §§ 12-4 til 12-6 gjelder tilsvarende.

Ny § 5 e skal lyde:

§ 5 e Utbytte

Utdeling av selskapets midler til deltakerne som ikke skjer ved nedsettelse av innskuddskapitalen, jf. § 5 d, eller ved oppløsning, jf. § 32, kan bare foretas som utdeling av utbytte.

Utbytte kan bare besluttet utdelt så langt selskapet har en nettoformue som overstiger innskuddskapitalen. Ved beregningen av beløpet skal balansen for det siste regnskapsåret legges til grunn. Det kan ikke i noe tilfelle besluttet utdelt mer

enn forenlig med forsiktig og god regnskapsskikk under tilbørlig hensyn til tap som måtte være inntruffet etter balansedagen eller som må forutsettes å ville inntreffe.

Beslutning om utdeling av selskapets midler treffes av representantskapet etter forslag fra styret eller med styrets samtykke etter at regnskapet for siste regnskapsår er fastsatt.

§ 13 nytt tredje ledd skal lyde:

Begjæring om gjeldsforhandling eller konkursbehandling for selskapet kan bare fremsettes av styret. Under konkursbehandling representerer styret selskapet som konkursskyldner.

§ 23: Oppheves

§ 24 annet ledd: Oppheves.

§ 29: Oppheves.

§ 26 første ledd skal lyde:

Selskapsandel kan bare overdras til ny deltaker med samtykke fra alle de øvrige deltakerne. Beslutning om eierskifte etter første punktum skal skje i henhold til en endring i selskapsavtalen etter § 4.

§ 30 nytt femte ledd skal lyde:

Ved uttreden skal innskuddskapitalen settes ned etter reglene i § 5 d. Dersom det ved uttreden ikke er full dekning for gjenværende innskudd, reduseres utløsningssummen tilsvarende det beløp som trengs til å sikre full dekning, jf. § 5 d andre ledd.

Nåværende § 30 femte og sjette ledd oppheves. Nåværende syvende og åttende ledd blir nytt sjette og syvende ledd.

§ 31 tredje ledd skal lyde:

Den deltaker som utelukkes, har krav på utløsning i selskapet etter reglene i § 30 tredje ledd, jf. femte ledd. Verdien av deltakerens andel skal i tilfelle fastsettes på grunnlag av selskapets nettoverdi umiddelbart før det forhold oppsto som førte til krav om utelukkelse. Bestemmelsen i dette ledd kan fravikes ved avtale.

Nåværende tredje ledd tredje punktum oppheves.

66

§ 36 skal lyde:

Dersom det er avsatt midler til dekning av selskapets forpliktelser, jf. § 34 femte ledd, skal kreditor først søke dekning av disse midler. Overfor kreditor som ikke har fått dekning, *hefter deltakerne inntil den verdien av det deltakerne har fått ved avvikling av selskapet. Overfor slik kreditor hefter dessuten avviklingsstyrets medlemmer solidarisk uten begrensning, hvis det ikke godtgjøres at de har opptrådt med tilbørlig aktsomhet.*

Kreditors krav etter første ledd foreldes etter tre år etter at selskapets endelige oppløsning ble registrert i Foretaksregisteret.

§ 40 skal lyde:

For konkrete låneforpliktelser som interkommunale selskaper har pådratt seg før ikrafttredelse av loven, hefter den enkelte deltaker ubegrenset for en prosent- eller brøkdel av forpliktelsen i ett år etter ikrafttredelsen.

§ 41: Oppheves.

II

Lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven) blir endret slik:

§ 1-1 tredje ledd skal lyde:

Loven gjelder ikke:

1. allmennaksjeselskaper;
2. selskaper som ikke har økonomisk formål med mindre selskapet i stiftelsesgrunnlaget er betegnet som aksjeselskap;
3. samvirkeforetak;
4. *interkommunale selskaper*

III

Lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak (foretaksregisterloven) blir endret slik:

Ny § 3-11 skal lyde:

Interkommunale selskaper

For interkommunale selskaper skal registeret inneholde opplysninger om:

1. *Selskapets navn*
2. *Tidspunkt for selskapets stiftelse*
3. *Selskapets formål*

67

4. *Selskapets forretningskommune og adresse*
5. *Selskapets deltakere*
6. *Styremedlemmene og daglig leder*
7. *Styremedlemmers og varamedlemmers kjønn, samt opplysninger om medlemmet er valgt blant de ansatte etter lov om interkommunale selskaper § 10 åttende til tiende ledd*
8. *Hvem som representerer selskapet utad og representerer dets firma*

§ 3-4 annet ledd: *Oppheves*

§ 3-4 tredje ledd blir nytt annet ledd.

68

Til: Saltdal Kommune

11.des.14

Fra: Arbeidgruppa "En frisk Skjerstadvfjord"

16 DES. 2014

Vedr. avtalt støtte til folkemøte i Fellesheimen i Valnesfjord 26.november 2014

Medgåtte utgifter:

Fellesheimen, husleie	500
Salt Lofoten, foredrag "Miljøundersøkelse Skjerstadvfjorde"	23465
Annonsering Avisa Nordland	3191
Annonsering Saltenposten	3125
Div. bevertning	804
Div. administrasjon	2500
Sum	<u><u>33585</u></u>

Vi ber om at en tredel av kostnadene snarest blir overført til kto 4509 26 14747

For "En frisk Skjerstadvfjord"

Frantz Kristiansen

$$33.585 : 3 = 11.195,-$$

69

LIONS RØDE FJÆR 2015

Nordnes, 09.januar 2015

Søknad om gave til Lions Røde Fjær 2015: Støtt Lions' forebyggende arbeid for barn og unge i Norge!

Lions Club Saltdal søker herved Saltdal kommune om et økonomisk bidrag på minimum kr. 2,- pr. innbygger til innsamlingsaksjonen Lions Røde Fjær 2015 (LRF2015).

Lions Røde Fjær ble arrangert for første gang i 1966 og er Lions Norges største innsamlingsaksjon. I 2015 går inntektene fra aksjonen til Stiftelsen Det er mitt valg som arbeider på ideelt grunnlag med det landsomfattende barne- og ungdomsprosjektet MITT VALG. Prosjektet tilbys kostnadsfritt til landets kommuner og fylkeskommuner.

MITT VALG

MITT VALG er et undervisningsopplegg som bidrar til å skape et trygt og godt læringsmiljø for elever og som styrker barnehageansattes og læreres kompetanse. Opplegget er holdningsskapende og forebyggende med hensyn til problematferd som mobbing og rusmisbruk, og barn og unge hjelpes til å fungere godt på skolen, i fritiden og gjennom livet.

Undervisningsopplegget setter fokus på å utvikle positive sosiale og emosjonelle ferdigheter hos barn og unge, og det legges stor vekt på å kvalifisere og motivere pedagogisk personale i barnehage og skole gjennom en obligatorisk metodisk skoling.

MITT VALG er skreddersydd for barnehagen, grunnskolen og videregående skole, men kan også benyttes av andre som jobber med barn og unge som for eksempel fritidsklubber, idrettslag og trossamfunn. Programmet er utviklet av norske pedagoger og tilpasset Kunnskapsløftet og gjeldende rammeplan for barnehagen, og det er anbefalt av Utdanningsdirektoratet. MITT VALG er politisk og religiøst nøytralt.

Hittil har over 260 norske kommuner benyttet MITT VALG, over 40 000 norske barnehageansatte og lærere har gått på MITT VALG-kurs, og over 600 000 barn og unge har deltatt i MITT VALG. Evaluering i Norge og internasjonal forskning (www.casel.org) har dokumentert programmets positive effekt, og en forskergruppe ledet av professor Thomas Nordahl har plassert MITT VALG i en kategori programmer med dokumentert effekt.

MITT VALG og Saltdal kommune

Hittil har all skolene i Saltdal deltatt på MITT VALG-kurs i regi av Det er mitt valg og Lions Club Saltdal. Det er Lions Club Saltdal og Lions Norges Tulipanfond som finansierer kursene. MITT VALG koster ca. 30 000 pr. kurs, og fremtidig kursvirksomhet vil planlegges, tilrettelegges og finansieres av Lions. MITT VALG benyttes daglig i skolene i Saltdal kommune. I løpet av 2015 vil Saltdal Lions tilby skolene oppfølgingskurs i MITT VALG.

Lions Røde Fjær 2015

LRF2015 finner sted 2. – 8. februar 2015 og målet er å samle inn 30 millioner kroner. Aksjonen er en nasjonal kampanje som gjennomføres på frivillig basis i regi av Lionsklubbene i Norge. Røde Fjær-aksjonen er først og fremst en bøssebæreraksjon, og denne skal finne sted lørdag 7. og søndag 8. februar. I tillegg oppfordres Regjeringen, næringslivet, kommuner og fylkeskommuner til å bidra med gaver.

Lions Norge oppfordrer samtlige norske kommuner og fylkeskommuner til å bidra til Lions Røde Fjær 2015, og vi

håper at også Saltdal kommune vil støtte Stiftelsen Det er mitt valg's viktige arbeid for barn og unge i Saltdal og over hele Norge.

70

Hva går pengene til?

Midlene skal gi kommuner og fylkeskommuner over hele landet muligheten til å velge MITT VALG, barnehager og skoler over hele landet muligheten til å ta i bruk MITT VALG og mange flere barn og unge muligheten til å delta i MITT VALG.

MITT VALG skal blant annet styrkes gjennom ansettelse av flere instruktører, oppgradering og videreutvikling av kursmateriellet, tettere oppfølging av deltakerne og forskningsbasert evaluering. Over en femårsperiode vil stiftelsen kunne skolere flere tusen ansatte i barnehager og på skoler, og flere titalls tusen barn og unge over hele landet vil nyte godt av denne satsingen.

Gjennom tidlig, systematisk og langsiktig satsing på holdningsskapende og forebyggende arbeid vil Stiftelsen Det er mitt valg kunne bidra til å bygge trygge og velfungerende barn og unge, samt sikre at færre voksne faller utenfor og må repareres av samfunnet.

Mer om MITT VALG

Det er mitt valg er en ideell stiftelse som mottar tilskudd fra Lions Norges Tulipanfond og Helsedirektoratet. I tillegg finansieres stiftelsens aktivitet av de lokale Lions-klubbene gjennom direkte støtte til hvert MITT VALG-kurs for barnehageansatte og lærere.

MITT VALG er et læringsmiljøprogram som fokuserer på å bygge selvtillit og gode relasjoner, samt på å lære barn og unge å ta ansvar, se konsekvenser av egne handlinger og vise empati. Kommunikasjon, mestring og utvikling av evnen til å ta gode valg står sentralt.

MITT VALG drives på ideelt grunnlag og gjennomføres på frivillig basis i norske lokalsamfunn. Prosjektet skaper lokalt engasjement og tilfører samfunnet varige verdier gjennom forebyggende og holdningsskapende aktivitet for barn og unge.

Se vedlagte brosjyre for mer informasjon eller besøk Det er mitt valg's nettside: www.determittvalg.no

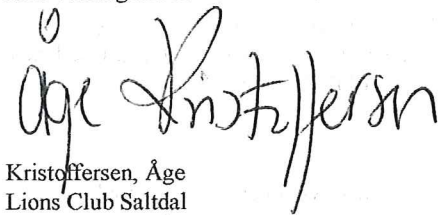
Mer om Lions Røde Fjær

Lions Røde Fjær er en av Norges mest tradisjonsrike innsamlingsaksjoner. Aksjonen finner sted ca. hvert 5. år, og hittil har Lions Norge fordelt nærmere 160 millioner kroner til gode formål gjennom Lions Røde Fjær. Eldre, synshemmede, kreftpasienter og leddgiktrammede er blant mottakerne av disse midlene.

Lions Norge er medlem av Innsamlingskontrollen.

Det er bedre å bygge barn enn å reparere voksne!

Med vennlig hilsen

Kristoffersen, Åge
Lions Club Saltdal